

Willem Dirk Cornelis Duijnhouwer

Wim

Maandag 8 augustus 2022

Kerk: Protestantse Laurentiuskerk Ginneken

Voorganger: ds. Arie Poldervaart

Organist: Gijs van Spankeren

Fluitist: Raymond Honing

Ooit vroeg Ina: “Ben je gelukkig?” Ik antwoordde: “Nee, ik ben tevreden, heel tevreden. Al die mensen die roepen dat ze zo gelukkig zijn, weten niet goed waar ze het over hebben. Die staan niet met beide benen op de grond.” Achteraf vroeg ik me af of het wel zo’n goed antwoord was, want ook ik heb me af en toe volmaakt gelukkig gevoeld.

Het oudste voorbeeld dat ik me herinner, dateert van toen ik 4 jaar was. Het was zaterdagavond. Moeder had me net mijn psalmversje voor de zondagsschool geleerd. Was het psalm 81 (Opent uwen mond) of 121 (‘k Sla d’ogen naar ‘t gebergte heen)? De deur van mijn slaapkamer naar de huiskamer stond open en ik sabbelde op een doekje. Ik was gelukkig.

Zoiets had ik ook ergens in de jaren ‘70. Ons gezin reed op een mooie vrijdagavond naar onze caravan, die op Fort Numansdorp stond. We bevonden ons hoog boven het Hollands Diep. Schitterend water aan weerskanten, Ina naast mij, onze twee zonen ontspannen op de achterbank. Vóór ons meenden we het dak van de caravan te zien en een prettig weekend. Door de radio klonk een luid stuk Sibelius, toen nieuw voor mij en overweldigend. Uit Finlandia waarschijnlijk. Nog steeds: wat een moment!

Een voorbeeld van weer wat jaren later. Ina en ik reizen samen door Engeland. Het was, meen ik, in Henley-on-Thames dat we een anglicaanse kerkdienst bijwoonden en deelnamen aan de eucharistie. Lopend naar de plaats van uitdeling, hoorden we aan weerskanten de koorzang. Nu is Engelse kerk-koorzang altijd een bron van genot voor ons beiden geweest, maar voor mij nooit zo als toen. Het had een bovennatuurlijk effect. Ik zweefde, ik stond niet meer met beide benen op de grond! Ik was gelukkig!

Dit brengt nog een zonderlinge ervaring naar boven. Na een narcose hoorde ik een verre stem roepen: “Meneer Duijnhouwer, wakker worden.” Maar meneer Duijnhouwer was bezig van een wonderbaarlijke kleurenpracht en een volmaakte stilte te genieten. Meneer Duijnhouwer was gelukkig! Dat wou hij zo houden, wat hij de roepende probeerde mee te delen. Eerst lukte dat niet. Zijn kaken werkten niet mee. Daarna ging het ineens wel. En de verre stem antwoordde: “Meneer Duijnhouwer, dat is niet goed voor uw hersens.” En meneer Duijnhouwer was meteen klaar wakker.

Intrede Orgelspel “*Ich ruf zu dir - Herr Jesu Christ*” van Bach

Votum en groet

Inleidend woord

Gebed van toenadering

Zingen: *Lied: 91a/601*

Wie in de schaduw Gods mag wonen
hoeft niet te vrezen voor de dood.
Zoek je bij Hem een onderkomen –
dan wordt zijn vrede jou tot brood.
God legt zijn vleugels van genade
beschermend om je heen als vriend
en Hij bevrijdt je van het kwade,
opdat je eens geluk zult zien.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij,
kijk uit mijn ogen of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Herinneringen aan Wim als vader en opa
Rienk, Rutger en Thijs

Scaramouche - J.Sibelius (opus 71)

Lies namens het Genootschap Nederland-Engeland en Jaap namens het
Van Staveren Genootschap

Partita voor fluit in A minor deel 1 Allemande - J.S. Bach (BWV 1013)

Gebed bij de opening van de Heilige Schrift

Psalm 121 (in de vertaling van Ida Gerhardt en Marie van der Zeyde)

Preek

Orgelspel

Lied: op melodie Seelenbräutigam (lied 835)

Earthly work is done;
earthly sounds are none.
Rest in sleep and silence seeking,
Jesus, let me hear you speaking;
“Neither fret nor fear;
I am always near.”

Blessed, heavenly light,
shining through earth's night,
voice, that oft of love has told me,
arms, so strong to clasp and hold me—
careful watch now keep,
Savior, over my sleep.

Gedicht: Kristal en sterren van Martinus Nijhoff

Een ode

voorgedragen door Marjan

O sterren, versplinterd heelal,
Vuur langs de hemel heen -
O Christus, begraven kristal,
Vuur dat bevroor in de steen!

Ter weerszij der wereld geplaatst,
Wordt der sterren koud firmament
Tot een glinst'rende gletscher weerkaatst
In de kern van elk element.

En tussen hen beiden schuift
Een schaduw-spel door de tijd
Van stervende vormen, en stuift
Weer uiteen naar hun eeuwigheid -

Welk een goedheid van God
Heeft, toen de vloek was gesteld
Over ons donkerend lot,
De weinige eeuwen geteld,

En schiep uit zijn witte schoot
Dit onuitput'lijk geluk
Tussen licht en licht, en de dood
Als een tintelend ogenblik! -

Gebeden

Uitgeleide en zegen

